ГОД. II. ЯМБОЛЪ, 29 МАРТЪ 1925 ГОД. БРОЙ 85.

ТРАКИЕЦЪ

седмиченъ вестникъ за обществени и стопанско-економически новини.
:: УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ. ::
Всичко се изпраща до печатница „Свѣтлина“—Марангозовъ—Ямболъ.

АБОНАМЕНТЪ: за година 70 лв. за 6 месеца 35 лв., за 3 — 20 лева.
Отдѣленъ брой 1·50 лева.
ПЛАЩА СЕ: за известия вѣнчални, годежни и именни дни по 50 л., за скръбни—100 лева.
Официални обявления по 1·50 лв на □ с. м. Сѫдебнитѣ пристави плащатъ по 0·50 лева на дума.
Търговски — по споразумѣние.
За хроникиране—5 лева на редъ.
Всичко въ предплата.
Рѫкописи не се връщатъ.

ПРОИЗВОДИТЕЛНА КООПЕРАЦИЯ „ОЦЕТЪ“ — ЯМБОЛЪ.

ПОКАНА.

Съгласно чл. 25 отъ устава на Производителната Кооперация „ОЦЕТЪ“ въ гр. Ямболъ, поканватъ се г. г. кооператоритѣ да присѫтствуватъ на II редовно общо годишно събрание, което ще се състои на 29 мартъ 1925 год., въ 10 часа сутриньта, въ канцелярията на самата фабрика на кооперацията въ гр. Ямболъ при следния дневенъ редъ:

1) Изслушване отчета на управителния съветъ и доклада на контролния съветъ.

2. Удобрение Годишната Ведомость и Баланса за 1924 год.

3) Освобождаване отъ отговорность управителния и контролния съвети на кооперацията по операциитѣ за 1924 год.

4) Приемане нови членове.

5) Разни.

6) Избиране 2 членове за управителния съветъ и 1 членъ за контролния съветъ вмѣсто излѣзлитѣ такива по жребие.

Ако първото събрание не се състои по причина на неприсѫтствуване 2/3 отъ членоветѣ, отлага се за следния недѣленъ день безъ особна покана и тогава се счита законно, независимо отъ числото на явилитѣ се членове.

Председатель: **С. П. Папазовъ**
Подпредседатель: **Г. Ив. Вълковъ**

ВЕДОМОСТЬ

На смѣткитѣ въ Главната книга на 31. XII. 1924 год.

№	Наименование на смѣткитѣ въ главната книга	Да Дава		Да Зема		Активъ		Пасивъ	
1	Каса	1,528,102	—	1,271,423	70	256,678	30	—	—
2	Дѣлове	—	—	2,756,500	-	—	—	2,756,500	—
3	Недвижими имоти	28,506	—	—	—	28,506	—	—	—
4	Постройка	1,489,111	30	—	—	1,489,111	30	—	—
5	Инсталация	804,526	50	—	—	804,526	50	—	—
6	Учред. разноски	88,645	90	—	—	88,655	90	—	—
7	Общи разноски	51,303	50	51,303	50	—	—	—	—
8	Мебели	9,394	—	—	—	9,394	—	—	—
9	Машини	78,557	—	—	—	78,557	—	—	—
10	Движими имоти	1,081	—	—	—	1,081	—	—	—
		4,079,227	20	4,079,227	20	2,756,500	—	2,756,500	—

БАЛАНСЪ

Съставенъ на 31 декемврий 1924 год. гр. Ямболъ.

№	АКТИВЪ			№	ПАСИВЪ		
1	Каса	256,678	30	1	Дѣлове	2,756,500	—
2	Недвижими имоти	28,506	—				
3	Постройка	1,489,111	30				
4	Инсталация	804,562	50				
5	Учред. разноски	88.645	90				
6	Мебели	9,394	—				
7	Машини	78,557	—				
8	Движими имоти	1,081	—				
		2,756,500	—			2,756,500	—

Счетоводитель: П. Г. Кючуковъ

Управителенъ съветъ:
Председ.: С. Папазовъ
Подпред.: Г. Ив. Вълковъ
Секретарь: Д. С. Касабовъ
Членове: Д-ръ З. Паскалевъ, А. М. Сътрмаджевъ, Д-ръ Ив. Байчевъ, П. Г. Кючуковъ

Контроленъ съветъ:
Н. Асса
Г. Мошеловъ.

НОВО! НОВО!

По случай Великденскитѣ праздници съмъ изработилъ и разполагамъ съ голѣми и малки **ЧЕТКИ** (фурчи) за мазане приготвени отъ чиста свинска четина на **ЦЕНИ ИЗНОСНИ.**

Цената е споредъ голѣмината на четката.

Желающитѣ да се снабдятъ съ такива, да дойдатъ въ заведението ми и се увѣрятъ въ доброкачественостьта имъ.

Съ почитъ: **х. АТАНАСЪ ЯНКОВЪ**
(ул. «Солинска» № 16—новото шосе за болницата»).

2—2

Народъ и Интелигенцията.

Ако има здравъ народъ въ източна Европа, това сѫ българитѣ. Между своитѣ съседи, тѣ носятъ рѣзки, твърди черти, които ги отличаватъ и издигатъ въ много отношения. Така: на ромънския рушветъ, българина противопоставя: прямотата. Срещу сръбския цинизъмъ — изнася благоразумието. Срещу грѫцката хитрость —туря смѣлостьта. Тѣзи характерни белези правятъ българина по издържливъ въ страданията и по-малко възприемчивъ къмъ ексцентричноститѣ, които идатъ отъ Западъ. И ако би ималъ китайската стена около себе си, не би позналъ много отъ злинитѣ, които го душатъ. Защото: неговия станъ, неговата хурка, все още и днесъ му даватъ облекло; а гайтана и розовото масло на балканскитѣ градове го правѣха богатъ. Неговото жито и грозде го караха да бѫде веселъ. Този поминъкъ, който имаше народа преди освобождението и въ първитѣ години следъ него, задоволяваше материалнитѣ му нужди. За него е скѫпа работата на нивата, лозето, ливадата, защото: той живѣе съ тѣхъ. Жетвитѣ, косидбитѣ и гроздобера: това е времето, когато силитѣ работятъ, душитѣ сѫ доволни и радостни.

Българина обича своята земя. И затуй болшевизма на рускитѣ комунисти не можа да намѣри здрава почва у него. Неговата слаба възприемчивость къмъ «ексцентричното» го прави примитивенъ; отгдето се раждатъ и добритѣ му черти: трудолюбие, искреность, простота. Здрави, силни заложби дремятъ въ душата на народа. И дълго може би той щѣше да запази тѣзи качества, ако не бѣше неговата интелигенция, която донесе отъ запада, покрай хубавитѣ удобства: телефона, автомобила, желѣзницата, и лошитѣ, отрицателнитѣ елементи: покварата, измамата, партизанството и др. чужди черти. които най-много и днесъ срѣщаме срѣдъ самата интелигенция, — но тѣ се преливатъ и срѣдъ народа и го разлагатъ.

Ний нѣмаме здрава интелигенция. Тя е болна. Уякча се отъ дребни моменти и отъ крайности въ политическитѣ си борби, — и въ разбиранията си нѣма толерантность.

Политическитѣ борби и партиитѣ, които имаме, сѫ резултатъ на малки, болни души. Тѣ разкѫсаха народа. Поквариха душата му. Честитѣ убийства показватъ разложението на народа. А то идва отъ войнитѣ. Интелигенцията хвърли бацила: войната, и остави народа да тъне въ самоизтребление, пиянство и развратъ. И това е отплатата, която интелигенцията дава на народа, защото: той я подържа и храни.

И ако туй все тъй продължава, ний рискуваме да загубимъ народа си. Неговитѣ добри, положителни черти се похабяватъ, заличаватъ се дори, за да отстѫпятъ мѣсто на заразитѣ, които интелигенцията му носи.

Накѫде тя отправя своя народъ?

Този въпросъ една разумна интелигенция може да си зададе всѣкога и отговора трѣбва да бѫде начина, чрезъ който може да се оздрави, да се издигне въ духовно отношение и да даде пълното проявление на своитѣ качества и заложби.

Г. Драгановъ.

МЛАДЕЖЬТА.

Пѫтищата, по които върви младежьта, сѫ били винаги предметъ на внимание отъ страна на обществото. То винаги е следило съ интересъ това, което бѫдащитѣ граждани вършатъ за своето правилно формиране, но въпреки тоя интересъ къмъ младитѣ, въпреки констатацията на тѣхния правиленъ развой, множество сѫ фактитѣ, когато се вършатъ дѣла, неоправдани съ нищо.

Днесъ младежьта у насъ си е създала институти за самовъзпитание и самоиздигане, които иматъ голѣма цена, още повече, че тѣ сѫ дошли не по принуждение отъ горе.

Въпроса е за нѣколкото младежки организации, които неспирно пръскатъ свѣтлина въ това или онова направление и даватъ даньта си за синтезирането на цѣлостни обществени фигури, тъй необходими за бѫдащия миренъ обликъ на човѣчеството. Младежкитѣ организации—това сѫ ония лаборатории, които ще стругиратъ, шлифоватъ и префинятъ младежьта, като й дадатъ ония положителни качества, отъ чиято липса днешното общество най-много страда. Защото: болестьта не трѣбва да се оставя да пусне корени, и следъ като средствата за борба съ нея станатъ невъзможни, да се надава зовъ за лѣкуване, за изправление.

Необходимо е заквасването съ положителность да стане преди отрицателното да е взело връхъ.

Чувството на общественность—единъ лость за общо благоденствие, който въ нашитѣ съвременници е още много слабъ, би се заякчилъ главно чрезъ тия организации, които даватъ просторъ за творческа дейность.

Действително, сѫществуватъ още нѣкои организации, които представляватъ отъ себе си вече ненуженъ архаизмъ, които биха били добра музейна ценность, но тѣ съвсемъ не могатъ да се таксуватъ като младежки, творчески групировки; тѣ слизатъ вече отъ сцената, защото изиграха ролята си.

Дългъ е на обществото, ако то иска да види желаното утре въ една красива форма, да обърне главно внимание на младежьта, да я подкрепи въ нейнитѣ културни прояви, за да не губи тя много отъ ценното си време въ борба за сѫществуване.

Юношеския туристически съюзъ — организация, която води младежьта вънъ отъ покварата на градоветѣ; въздържателния съюзъ — групировка, която се бори за трезвеностьта всредъ бѫдащитѣ граждани; сьюза на стенографитѣ, който ратува за интелектуално издигане на учащитѣ се; спортнитѣ клубове, които се грижатъ за физическото възпитание, сѫ инициативи, на които обществото не може и не трѣбва да откаже своята подкрепа.

Подкрепена, младежьта ще съумѣе да направи въ единъ несравнено късъ периодъ онова, което отъ дълго време се желае, онова, което би ускорило бленуваната хармония въ свѣта!

Т. Брънековъ.

НАРОДЕНЪ УНИВЕРСИТЕТЪ

Презъ тая седмица катедрата на народния университетъ бѣ заета отъ г-да Людмилъ Стояновъ (недѣля и понедѣлникъ) и Владимиръ Русалиевъ (четвъртъкъ и петъкъ).

Г-нъ Л. Стояновъ, въ първата си лекция, очърта руската жена — за да изтъкне образа на нейния противовесъ българката, и за да посочи на последнята пѫтищата, които биха я довели до осѫществяването на идеала—жена. Практическия замисълъ на своя очеркъ лекторътъ разбули въ намецитѣ на бѣгло — нагледъ — нахвърлени паралели. Характеристиката на руската жена бѣ пълна — макаръ не основана на изчерпателното проследване на женскитѣ типове, обезсмъртени отъ руската литера-

Блѣскавъ кооперативенъ животъ.

Кооперативнитѣ принципи отъ день на день завладяватъ свѣта, тѣ вече волею и не волею смѣло навлизатъ въ стопанския животъ и започнаха да даватъ очакванитѣ блага. Нѣма вече страна по земята, дето кооперативната вълна да не е залѣла съ силнитѣ си лѫчи повечето стопански браншове. Отъ день въ день тя се явява като спасителка на свѣта за неговото свѣстяване въ умствено, морално и материално отношение. Досегашната капиталистическа система, макаръ още да има силна подрѫжка отъ страна на голѣмитѣ носители на капитала, отстѫпва. Нейнитѣ методи въ размѣната вече биятъ отбой, нейнитѣ кадри отъ день въ день се топятъ като зимната снѣжна топка предъ палящето слънце на кооператизма. Последния е силенъ не толкова че е сграбчилъ голѣма маса капиталъ, а защото носи въ себе си свѣтлина, миръ, правда и организиране на труда въ производителни трудови стопанства. Ето на въ нашата много пострадала страна този божественъ лѫчъ на кооператизма си пробива пѫть, и вече има подъ своитѣ знамена близо 3,000 кооперации, които обгръщатъ въ себе си близо 600,000 човѣка. Това е едно грамадно стопанство — мирна армия, която весь день твори блага на своя народъ. Нѣма вече да се намѣрятъ хора или групи отъ съсловия или партии, които да иматъ куража да се борятъ срещу крилатия маршъ на кооператизма!

На 1 мартъ въ Ямболъ стана Годишното общо събрание на ПОПУЛЯРНАТА БАНКА.

Трѣбваше човѣкъ да има каменно сърдце, та да не се възрадва отъ оня духъ, който витаеше надъ всички нейни членове, когато се четеше отчета на банката, за изтеклата стопанска 1924 година! Какъ мило ставаше на ония добри радетели, на това свято учение, което носи, пакъ повтаряме, миръ въ свѣта и такъвъ въ нашата страна, дето никакъвъ шумъ, никаква глъчка или неволно изкашлюване отъ дето и да било не се чу при четене на отчета — сякашъ великитѣ часове на преноса настѫпиха! Да, това е то кооперативно священодействие, това говори за голѣмо кооперативно съзнание на членоветѣ на кооперацията! *Отчета се прочете, докладитѣ се направиха — тишината продължава... Като че хората бѣха омагйосани,* никой дума не продума. Председателя кани съ тихъ благочестивъ гласъ членоветѣ да се изкажатъ по отчета, да се изкажатъ по дейностьта на банката и да посочатъ нови пѫтища за утрешна работа. Усѣща се слабъ, едва доловимъ шумъ изъ салона, който беше заетъ тъй, че маса членове и гости бѣха принудени да седятъ вънъ на улицата. Чува се гласъ, два... «нѣма какво да се каже»! Ний сме очаровани отъ постигнатитѣ успѣхи, да се приеме отчета и се освободятъ управницитѣ отъ отговорность»! Председателя, личи си, иска му се да се развиятъ дебати по отчета, затова пакъ кани да се изкажатъ по дейностьта на сдружението — никой не взема думата. Най после се направи формално предложение за приемане на отчета. Единодушно се прие, а ония, които бѣха на улицата, като се научиха за приемането му, дадоха изразъ на своето кооперативно съзнание, като одобрително силно рѫкоплескаха. Да, тъй се свърши този блѣскавъ народенъ церимониялъ!

Да видимъ, защо членоветѣ на кооперацията бѣха доволни и защо тѣ тъй манифестираха своето